

“Določitev homogenosti letnih višin padavin za dobo 1931–1960” in “Primerjava med termiskimi in ekstremnimi temperaturami”. Z obdelavo meteoroloških podatkov pa je sodeloval tudi pri klimatskih opisih številnih krajev na Slovenskem. Tudi za “Klimatski atlas SFRJ” je pripravil ustrezne podatke za Slovenijo.

S Tem pa Koširjev opus še ni zaključen. Kot velik ljubitelj, raziskovalec ter poznavalec slovenskega alpskega sveta se je že kot študent geografije udeležil številnih terenskih raziskav. Kasneje pa je zelo plodno sodeloval tudi z Geografskim inštitutom Antona Melika ZRC SAZU in postal njegov najbolj stalen zunanji sodelavec. Bil je z nami pri proučevanjih visokogorskih jezer, snežnih plazov in snežišč. Z njegovim imenom so tesno povezana tudi redna vsakoletna merjenja in proučevanja ledenika pod Skuto in Triglavskega ledenika; prvega opazuje in meri že od leta 1946, pri proučevanju drugega pa sodeluje od leta 1948 dalje. Zato zasledimo njegovo ime v vseh doslej objavljenih razpravah o nihanju ledenikov na Slovenskem. Sam pa je objavil tudi študijo “Klimatske razmere na Kredarici” in razpravi “Ledenik pod Skuto od leta 1955 do leta 1973” ter “Ledenik pod Skuto v letih 1974 do 1985” (glej Geografski vestnik štev. 55 (1983), ter Geografski zbornik 26/4 (1986)).

Jubilanta pa ne poznamo samo kot raziskovalca in imenitnega poznavalca slovenskega alpskega sveta, ampak tudi kot skromnega in prijetnega sopotnika, ki zna tako kot gorski tišini in bobnenju viharjev prisluhniti tudi človeku. Zato mu ob njegovem 70. jubileju in 47-letnem neprekinjenem opazovanju slovenskih ledenikov iskreno čestitamo, z željo, da bi še dolgo sodeloval pri tovrstnih raziskavah.

Milan Šifrer

Šestdesetletnica Vere Kokole

Težko je na kratko povedati vse o Veri Kokole, geografinji in raziskovalki, materi in ženi ter dobri sodelavki.

Rodila se je leta 1933 v Ljubljani v družini Grabnar. Za začetek njene uspešne študijske poti lahko štejemo že opravljeno maturo na klasični gimnaziji v Ljubljani leta 1952. Po opravljeni maturi se je vpisala na Prirodoslovno matematično fakulteto, kjer je leta 1958 diplomirala na oddelku za geografijo. Kot absolventka je odšla poučevat na nižjo gimnazijo v Dolenjske Toplice, kjer je tudi izdelala diplomsko nalogo o topliški pokrajini, za kar je dobila Prešernovo nagrado za študente in postavila temelje za svoje nadaljnje raziskovalno delo. Po končani diplomii se je zaposlila na Sekretariatu za urbanizem Ljubljane. Želja po raziskovalnem delu pa se ji je uresničila 1960 leta, ko se je zaposlila na Urbanističnem inštitutu SRS, na katerem je uspešno delovala vse do svoje upokojitve leta 1990.

Že v času študija se je udeleževala geografskih posvetov tako v Sloveniji kot

tudi v drugih delih Jugoslavije (Portorož 1957, Titograd 1958, Novo Mesto 1960, Skopje 1960 ...). Med prvimi je v okviru stroke opozorila na problematiko varstva okolja in urejanje prostora, ki v zadnjem času postaja vedno bolj aktualna. V obdobju 1964–1965 je odšla za 5 mesecev na izpopolnjevanje v Francijo (štipendija ASTEF) in prvi rezultat je bil že članek: "Skupinski staž urbanizem in regionalno planiranje". V seriji predavanj, ki jih je organiziralo francosko ministrstvo za urbanizem in urejanje prostora in raziskovalni inštitut se je seznanila s tedaj modernimi metodami raziskovalnega dela kakor tudi z novejšimi spoznanji urejevalske prakse. Stalno je zelo plodno sodelovala s svojim možem dr. Vladom Kokoletom s katerim sta skupaj izdelala v letu 1967 dve raziskavi, ki sta pomenili temelje za nadaljnje proučevanje sistema naselij Slovenije: "Funkcije naselij in omrežje centralnih krajev v Sloveniji" in "Gravitacijska območja slovenskih mest in centralnih krajev". To delo je potem tudi sama zelo uspešno nadaljevala z raziskavami v letih 1981–1985: "Gravitacijska območja naselij kot osnova za urejanje razvoja v prostoru SRS". Njeno delo se je vedno bolj usmerjalo v urbanistične vidike oblikovanja in delovanja krajevnih skupnosti, katerim je posvetila pomemben del svojega raziskovanja. Glede na značaj tega dela je že zelo zgodaj spoznala, da določene obdelave ni več možno izvesti brez timskega dela in pa uporabe računalnikov. Tako je s pomočjo sodelavcev že v začetku sedemdesetih let začela nastavljati izbrane baze podatkov za krajevne skupnosti na računskem centru Slovenije. Tudi ob drugem prelomu v uporabi računalniške tehnologije se ni ustrašila novega izziva in je že v začetku osemdesetih let sama sedla za tedaj prve osebne računalnike pri nas in jih pri svojem strokovnem delu uspešno uporabljala. Pri svojem delu se ni opirala le na teoretične analize ampak tudi na obsežne raziskave s pomočjo anketiranja preko osnovnih šol, ki je zajelo celotno Slovenijo. Rezultati tega dolgotrajnega in zahtevnega dela so se potem kazali v različnih raziskovalnih in aplikativnih projektih in bi jih s pridom lahko upoštevali tudi danes. Pri tem moram predvsem opozoriti na še danes zelo aktualna dela o oblikovanju krajevnih skupnosti. To raziskavo je predstavila v treh fazah in še danes pomeni najbolj kvalitetno strokovno podlago pri oblikovanju novih teritorialnih enot. Logično nadaljevanje tega dela je bila raziskovalna naloga: "Osnove za smotno gospodarjenje s prostorom", kjer Vera Kokole ni dala samo zelo dragocene prispevka: "Gravitacijska območja kot osnova za usmerjanje razvoja v prostoru" ampak je prevzela tudi obsežno usklajevalno delo v okviru medinstitucionalnega programa urejanja prostora, ki je pomenilo v letih 1983–1986 eno najpomembnejših raziskav na področju urejanje prostora. Vse to obsežno delo, ki zadeva urejanje prostora je dobilo svoj vrh v raziskovalnem poročilu: "Možnosti razvoja sistema naselij in podeželja", kjer je Vera Kokole podala svoje strokovne poglede in podrobno sliko sistema slovenskih središč. To delo, ki je temeljilo na večletnem sistematičnem raziskovanju je še vedno pomembna strokovna podlaga mimo katere ne bomo mogli iti pri najnovejšem oblikovanju lokalne samouprave. V letu 1980 je Vera Kokole odprla nov vidik v prostorskem in urbanističnem

planiranju z nalogo: "Vloga in razvoj PTT storitev in telekomunikacij v okviru prostorskega in urbanističnega planiranja". To delo je z različnih vidikov nadaljevala v naslednjih dveh petletnih obdobjih vse do svoje upokojitve in določena svoja dognanja s področja urejanja prostora prenesla tudi v okolje, ki je na to problematiko gledalo z izrazito tehničnega vidika.

V času svojega dela na inštitutu je Vera Kokole prevzela tudi številne druge funkcije, ki so se glede na njen značaj vezale na raziskovalno dejavnost. Tako je bila v obdobju 1974–1977 članica posebne delegacije za raziskovalno SIS občine Ljubljane-Vič-Rudnik, od leta 1978 članica posebne delegacije SIS za raziskovalno dejavnost, od leta 1975 dalje delegat Posebne raziskovalne skupnosti za ekonomske vede, urbanizem, promet, geografijo, demografijo in regionalno planiranje itd. Za delo pri biltenu urbanističnega društva in dolgotrajno članstvo pri Urbanističnem društvu Slovenije je prejela tudi zlato značko tega društva. Rezultate svojega dela je Vera Kokole predstavila tudi v številnih člankih in referatih, ki so pričevali o obsegu njenega dela. Tako je med drugim imela na primer tudi referat: "New orientations in planning for the underdeveloped areas in Yugoslavia" v Veliki Britaniji, dokaj redno pa je sodelovala tudi v Geografskem vestniku. Vsa ta dela pogosto izražajo njeno iskrivo in pronicljivo naravo, odpirala pa je tudi popolnoma nove teoretične pristope. Njena bogata bibliografija je dostopna tako v številnih knjižnicah, predvsem pa na Urbanističnem inštitutu RS. Upamo, da jo bo v naslednjih letih še obogatila z novimi objavami iz svojega obsežnega raziskovalnega dela.

Aleksander Jakoš

Dr. Lojze Gosar – šestdesetletnik

Še vse prezgodaj je govoriti in še manj ocenjevati delo Lojzeta Gosarja, geografa in vidnega slovenskega prostorskega planerja.

O Lojzetu Gosarju človeku, raziskovalcu, strokovnjaku in univerzitetnemu učitelju, bo mogoče govoriti šele čez leta, ko bomo dobro spoznali tudi vsa obsežna strokovna in raziskovalna poročila, ki jih je poleg objavljenih del vsa ta leta vodil. Rodil se je 1932 leta. Klasično gimnazijo z maturo je opravil v Ljubljani 1951. Diplomiral je na Prirodoslovno matematični fakulteti – oddelek za geografijo leta 1955. Strokovni izpit za naziv hidrologa je opravil leta 1959. Po letih trdega dela v času, ki ni podarjal študijskih dopustov, je opravil doktorat znanosti s področja geografija – demografija in temo "Vpliv gibanja kmečke delovne sile na oblikovanje agrarnega prostora" na Filozofski fakulteti PZE za geografijo v Ljubljani 1977. Je dolgoletni znanstveni svetnik na UI RS in habilitirani izredni profesor za geografijo prebivalstva in regionalno planiranje na Filozofski fakulteti v Ljubljani od 1989 leta dalje.